

Mycket folk och mängder av kultur på Folk och Kultur

Text och foto: Gun Sundberg

Allt inom kultur kunde ses och beskådas, pratades om, diskuterades och också lyssnades till på den stora mässan Folk och Kultur.

Den hölls traditionsenligt några dagar i början av februari för hela Sveriges kultursektor. Alla var där; från kulturministern, riksdagens kulturutskott till bildningsförbundens företrädare.

Sista dagen, lördag, var som vanligt för den helgfria allmänheten att kunna delta i. Och vad möttes man av redan i entrén om inte ljuva dragspelstoner!

Det var ortens dragspelsklubb som placerat 15 av sina ljusblåskjortade kamrater i ingången till Volvo CE Arena i Eskilstuna. Smedbälgarnas ordförande Gunnar Andersson var konferencier och också spelledare för det mycket omväxlande programmet.

Många förbipasserande stannade helt sonika upp och övervarade hela det timplånga framträdandet. "Stora gruppen", som den här orkestern benämns, innehöll den här dagen förutom de många dragspelen även trummor, elbas, fiol, flöjt och sångerskan Monica Molander. Hon bidrar förstås även hon med ett instrument

– en tamburin! Så när hon inte sjunger håller hon takten. Dragspelaren Göran Axelsson passade också på att brista ut i sången Skänk en slant till en gammal speleman, men blev inte hörsammad av åhörarna.

Durspel av Antti Paalanen

"Vägen till Dalstugan", "Lättvindlig polka" och "Födelsedagsvals till Mona" i helt instrumental tolkning var några axplock bland de låtar som gick hem hos lyssnarna. Och en av dragspelarna heter Ari Haatainen och fick förstas möjlighet till några solonummer där hans framförande av "Humlans flykt" fick publiken att hisna. Så nog blev det både det ena och det andra av det som kallas musik på dragspel.

Och lagom som alla hade packat ihop notställ, högtalare, instrument med mera kunde

Stora gruppen i Smedbälgarna.

Antti Paalanen.

man inne på arenan lyssna på en annan form av musik framförd på durspel av Antti Paalanen.

Antrti verkar vara välkänd då publikuppslutningen var väldigt stor och entusiasmen än mera. Hans musik beskrivs som en vikingafest i trance där finsk folkmusik kombineras med elektronisk dansmusik. Den

egenartade sången liknade sibirisk strupsång och den allsång vi lyssnare deltog i var några vildsinta rop (på finska?).

Stor förtjusning utbröt också när Antti spelade den låt som hans hund hade komponerat åt honom. Knäppt? Nä, vi i publiken både trodde på det och dessutom hörde vi det! ■